

Hoge deugd houdt geen deugd, daarom juist deugd.
Lage deugd verliest geen deugd, daarom geen deugd.

Hoge deugd is niet doende maar is 't er niet om te doen.
Hoge menslievendheid doet maar is 't er niet om te doen.
Hoge rechtschapenheid doet maar is 't er om te doen.
Hoge vormelijkheid doet maar er is geen weerklank.
Dan ontbloot zij de armen en dwingt.

Dus :

Tau verloren, dan komt deugd.
Deugd verloren, dan komt menslievendheid.
Menslievendheid verloren, dan komt rechtschapenheid.
Rechtschapenheid verloren, dan komt vormelijkheid.

Betreffende vormelijkheid:

Het is de schors van trouw en oprechtheid
en verwarring's begin.
Het gangbare weten,
is Tau's bloem en dwaasheids begin.

Daarom :

Blijft de waarlijk volwassene in de kern
en niet in de schors.
Blijft bij de vrucht
en niet bij de grootse bloem.

Daarom laat deze dat en neemt dit.